

Danh Hiệu Của Tín-Đồ Cơ Đốc (6)

Con Chiên

Giăng 10:27

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Tín Đồ Cơ Đốc Là Con Chiên Của Chúa Trời

Giăng 10:27. “²⁷Chiên ta nghe tiếng ta, ta nhận biết chúng, và chúng theo ta.”

Trong đoạn Kinh Thánh này, Chúa Giê-su so sánh những người Tín-Đồ của Chúa với con chiên (tức là con cừu). “Chiên ta” tức là “Tín-Đồ của ta”. Hôm nay chúng ta sẽ tra khảo cái danh hiệu “con chiên”.

Trong Cựu Ước của Kinh Thánh, người dân của Chúa Trời Gia-vê được gọi là con chiên của Chúa Trời, và Chúa Trời chính là kẻ chăn chiên. Chúa Giê-su là Con của Chúa Trời, tất cả sự trọn vẹn toàn hảo của Chúa Trời Gia-vê là ở trong Chúa Giê-su. Chúa Trời Gia-vê ở trong Chúa Giê-su và phán truyền qua Chúa Giê-su. Khi chúng ta đi theo Chúa Giê-su tức là đi theo Chúa Trời Gia-vê. Bởi vậy trong Tân Ước, Tín Đồ của Chúa Giê-su là con chiên của Chúa Trời, và Chúa Giê-su là người chăn chiên.

Tính Tình Của Con Chiên

Nhiều năm về trước có một phim xi-nê nói về các động vật trong một nông trường. Phim đó mô tả sự hồn nhiên trong sạch của động vật thì trái ngược với tội lỗi xấu xa của loài người. Ấy là câu chuyện của một con lợn bé, nó mới sanh ra chẳng bao lâu thì mẹ nó bị bắt đi làm thịt rồi, và nó cũng bị người ta đem bán ở chợ. Rồi ông chủ của một nông trường mua được con lợn bé này về. Con lợn bé rất là cô đơn trong nông trường, nó nhớ mẹ nó lắm. Về sau con lợn bé được con chó mẹ nhận làm con nuôi, mỗi ngày nó đi theo mẹ nuôi và học được cái nghề chăn chiên.

Có một cảnh trong phim mô tả một bầy chiên đang ăn cỏ, nhưng họ rất yếu ớt và chậm chạp. Con chó mẹ cứ nói với con lợn bé rằng: “Tụi chiên ngu lắm.” Về sau có một số con chiên bị con chó sói giết hại, có một số thì bị những kẻ gian ác cướp đoạt đi. Bọn gian ác chỉ dùng hai con chó dữ thì có thể đuổi cả một bầy chiên lên xe tải, rồi lái xe trốn đi. Tại vì trong một bầy

Con Chiên

chiên, miễn là có một con bắt đầu đi về một hướng nào, thì cả bầy sẽ đi theo. Bởi vậy bọn gian ác có thể đuổi cả một bầy chiên lên xe tải một cách dễ dàng.

Trong đời sống thực tế, con chiên quả thật không có thông minh bằng loài chó hay mèo. Con chiên yếu ớt lắm, họ không thể nào chống cự lại thú dữ, họ chạy còn chạy không nổi nữa. Nếu không có người chăn chiên trông nom họ, thì con chiên sẽ bị thú dữ giết hại, hoặc là bị những động vật khác bắt nạt.

Khi Chúa Giê-su so sánh Tín-Đồ Cơ Đốc với con chiên, Chúa muốn giảng dạy ta điều gì? Chẳng lẽ Chúa muốn chúng ta bắt chước cái tính ngu dại, chậm chạp của con chiên sao?

Chúng Ta Trong Một Tình Trạng Bơ Vơ Nếu Không Có Chúa Giê-su

Đầu tiên Chúa Giê-su muốn dạy cho ta biết rằng trên thế gian này, nếu chúng ta không đi theo Chúa, thì chúng ta rất khốn khổ, bơ vơ, không nơi nương tựa, giống như con chiên không có người chăn chiên vậy.

Ma-thi-ơ 9:36. ³⁶ Khi Chúa thấy những đám dân đông, thì động lòng thương xót, vì họ khốn khổ và vất vưởng như bầy chiên không có người chăn.

Đoạn Kinh Thánh này nói rằng dân chúng khốn khổ và vất vưởng như bầy chiên không có người chăn, khi Chúa Giê-su thấy họ trong một tình trạng như vậy thì Chúa động lòng thương xót cho họ.

Không chừng bạn nghĩ rằng ta đây tài giỏi thông minh xuất sắc, ta có thể khắc phục tất cả mọi việc khó khăn, cho dù không có sự trông nom của Chúa Giê-su, ta cũng chẳng có bơ vơ khốn khổ đâu! Hỡi các bạn ơi, thật ra tình hình có phải như vậy không?

Tất Cả Người Đời Trên Thế Gian Đều Nằm Dưới Quyền Hành Của Ma Quỷ

1 Giăng 5:19. ¹⁹ Chúng ta biết mình thuộc về Chúa Trời, còn cả thế gian đều nằm dưới quyền hành của Kẻ Ác.

Đoạn Kinh Thánh này dạy rằng những Tín-Đồ Cơ Đốc chân chính thì thuộc về Chúa Trời, còn tất cả những người không thuộc về Chúa Trời đều nằm dưới quyền hành của Kẻ Ác, tức là ma quỷ.

Giăng 10:27

Các bạn có ngạc nhiên không? Ma quỷ là kẻ cai trị thế gian này, hết thầy người đời đều nằm dưới quyền hành của nó. Nó muốn làm gì thì làm, chúng ta không chống cự nổi (Xin đọc bài giảng “**Chúa Giê-su Bị Ma Quỷ Cám Dỗ (2)**” để hiểu rõ tình hình ma quỷ cai trị cả thế gian).

Những người thường dân đâu có chống cự nổi ông vua tàn bạo gian ác. Ngay cả một ông quan địa phương tàn ác mà chúng ta còn không chống lại được, huống chi là ông vua. Ông vua này thì dữ tợn và gian ác, nếu ta có làm điều gì không vừa ý vua, thì vua có thể giết hại ta hoặc là hành hạ ta. Ta càng muốn chống cự lại, thì ông vua đàn áp càng mạnh hơn. Chẳng thà ta cứ phục dưới quyền hành của ông vua, thì cuộc sống còn dễ chịu hơn một chút. Tình hình này thì giống y hệt như cuộc sống nô lệ của người dân Y-sơ-ra-ên trong nước Ê-díp-tô (tức là nước Ai Cập ngày nay) hồi mấy ngàn năm về trước trong thời kỳ Cựu Ước.

Xuất Ê-díp-tô ký 5:1 – 18. ¹ Sau đó, Môi-se và A-rôn đến tận cùng Pha-ra-ôn rằng: “Gia-vê, Chúa Trời của dân Y-sơ-ra-ên có phán như vậy: ‘Hãy cho dân ta đi, đừng họ tổ chức một buổi lễ cho ta trong sa mạc.’” ² Nhưng Pha-ra-ôn đáp rằng: “Gia-vê là ai mà ta phải vâng lời người mà để cho dân Y-sơ-ra-ên đi? Ta chẳng biết Gia-vê là ai và cũng chẳng cho dân Y-sơ-ra-ên đi.” ³ Môi-se và A-rôn thưa rằng: “Chúa Trời của dân Hê-bơ-rơ đã đến cùng chúng tôi; xin hãy cho phép chúng tôi đi ba ngày đường vào sa mạc đừng chúng tôi dâng tế lễ cho Gia-vê Chúa Trời chúng tôi, kẻo Ngài giáng bệnh dịch hay việc gươm dao xuống hình phạt chúng tôi.” ⁴ Vua xứ Ê-díp-tô phán rằng: “Hỡi Môi-se và A-rôn, sao các ngươi khiến dân chúng bỏ công việc như vậy? Hãy đi làm công việc mình đi!” ⁵ Pha-ra-ôn lại phán rằng: “Kìa, dân chúng trong xứ bây giờ đông đúc quá, hai ngươi khiến chúng nó bỏ việc ư!” ⁶ Cùng một ngày đó, Pha-ra-ôn truyền lệnh cho những người cai quản và đốc công rằng: ⁷ “Các ngươi đừng phát rơm cho dân chúng để làm gạch như trước nữa; chúng nó phải tự đi kiếm rơm lấy.” ⁸ Nhưng các ngươi hãy hạn định số gạch y như cũ, chớ trừ bớt chi cả. Vì họ làm biếng, bởi vậy họ lấy cớ mà cùng kêu lên rằng: ‘Hãy để chúng ta đi dâng tế lễ cho Chúa Trời của ta!’” ⁹ Hãy giao công việc nặng cho chúng nó, để chúng nó mắc bận việc và chẳng để ý vào những lời giả dối nữa.” ¹⁰ Các người cai quản và đốc công đi ra nói cùng dân chúng rằng: “Pha-ra-ôn có phán như vậy: ‘Ta chẳng cho các ngươi rơm nữa.’” ¹¹ Hãy tự đi kiếm rơm ở đâu thì đi, nhưng chẳng trừ bớt công việc các ngươi chút nào.” ¹² Bấy giờ, dân chúng bèn đi rải rác khắp xứ Ê-díp-tô để kiếm rơm thay cho rơm. ¹³ Các người cai quản lại thúc giục rằng: “Hãy làm cho xong phần việc các ngươi theo như đã hoạch định, ngày nào cho xong ngày nấy, tựa như khi có phát rơm vậy.” ¹⁴ Hơn nữa những đốc công người Y-sơ-ra-ên mà các người cai quản của Pha-ra-ôn đặt lên trên dân bị đánh và hạch sách: “Sao hôm qua và hôm nay, các ngươi chẳng làm xong số lượng gạch đã hoạch định giống như trước kia?” ¹⁵

Con Chiên

Các đốc công người Y-sơ-ra-ên bèn đến kêu cùng Pha-ra-ôn rằng: “Sao bệ hạ đãi kẻ tôi tớ như vậy? ¹⁶ Người ta chẳng phát rơm cho, lại cứ bảo chúng tôi rằng: ‘Hãy làm gạch đi!’ Tôi tớ của bệ hạ bị đánh đập, ấy là lỗi tại dân của bệ hạ.” ¹⁷ Nhưng vua đáp rằng: “Các người là đồ biếng nhác, đồ biếng nhác! Bởi vậy mà các người nói với nhau rằng: ‘Để chúng ta đi dâng tế lễ cho Đức Gia-vê!’” ¹⁸ Vậy bây giờ cứ đi làm việc đi, người ta chẳng phát rơm cho các người, nhưng các người phải nộp gạch cho đủ số.”

Đoạn Kinh Thánh này ghi lại tình hình người dân Y-sơ-ra-ên bị hành hạ đàn áp trên đất Ai Cập. Lúc đó dân Y-sơ-ra-ên đã sống trên đất Ai Cập được bốn trăm năm, và họ bị bắt làm nô lệ cho ông vua Ai Cập. Họ kêu cầu Chúa Trời giải cứu họ, cho nên Ngài sai Môi-se và người anh là A-rôn đi gặp ông vua Ai Cập là Pha-ra-ôn. Hai người xin Pha-ra-ôn cho dân Y-sơ-ra-ên ra đi để dâng tế lễ cho Chúa Trời tại vùng sa mạc. Pha-ra-ôn không chịu và nói rằng đó chỉ là tại vì tội dân đó làm biếng thôi. Vua chẳng những không cho dân Y-sơ-ra-ên ra đi, và vua còn truyền lệnh phải gia tăng công việc cho họ. Trước kia họ được phát cho một số rơm để làm gạch, bây giờ họ không được phát cho rơm nữa, họ phải tự mình đi kiếm gốc rạ để thay cho rơm, và mỗi ngày họ vẫn phải làm ra số lượng gạch y như đã hoạch định cho họ trước kia. Tại vì họ phải tốn thì giờ đi kiếm gốc rạ, thì lẽ dĩ nhiên họ không làm ra được số lượng gạch như trước nữa, bởi vậy mà họ bị hạch sách và bị đánh đập. Rồi những người đốc công trong dân Y-sơ-ra-ên bèn đi kêu cầu với vua Ai Cập, nhưng kết quả họ cũng bị vua quở mắng là đồ biếng nhác.

Sự kiện này cho ta thấy cuộc sống của dân chúng dưới quyền hành của một ông vua tàn bạo là cực khổ đến dường nào. Khi người dân chịu đựng không nổi sự đàn áp nữa, họ muốn rời khỏi xứ đó, thì ông vua không cho, rồi vua tìm cách để đàn áp họ càng dữ dội hơn.

Tình hình của những người nằm dưới quyền hành của ma quỷ thì giống y hệt như thế. Người tốt muốn làm điều lành, họ muốn làm việc theo lương tâm mình thì bị chê cười, hành hạ, bắt nạt. Các bạn hãy ngẫm nghĩ coi tại sao lại như vậy? Đó là tại vì ma quỷ không muốn người ta làm điều lành, nó chỉ muốn người ta làm điều ác thôi. Bởi vậy ma quỷ xúi giục tay sai của nó đi bắt bớ những người tốt. Kết quả là có một số người trở nên thất vọng, họ muốn làm việc lành thì không thành, cứ gặp khó khăn trở ngại hoài. Rồi họ cũng chán nản mà bỏ cuộc, họ nghĩ rằng tại sao lại lo công việc tốt lành cho một thân mình, chẳng thà cứ lo cho riêng mình để được hưởng giàu sang phú quý. Khi họ bỏ cuộc như vậy thì rốt cuộc họ cũng phục dưới quyền hành của ma quỷ thôi.

Ngược lại những người làm việc dữ thì được hưởng giàu sang phú quý. Có những người không hề nghĩ đến việc công nghĩa và ngay thẳng, họ không muốn chống cự lại gian ác, họ cứ

Giăng 10:27

lo cho lợi ích riêng của mình, những người như vậy lại được yên ổn. Tại sao vậy? Bởi vì những người làm việc dữ hay những kẻ ích kỷ thì không có xúc phạm đến quyền lực gian ác của ma quỷ, ngược lại khi họ sống một cuộc đời tội ác ích kỷ thì còn góp công tăng cường cho quyền cai trị của ma quỷ nữa.

Đến đây không chừng có người sẽ nói rằng: “Cho dù lời của Kinh Thánh là đúng, cho dù quả thật cả thế giới đều nằm dưới quyền hành của ma quỷ, nhưng những kẻ phục dưới quyền của ma quỷ lại được giàu sang sung sướng trong đời này! Như vậy cũng được chứ!”

Hỡi các bạn ơi, những người đi theo ma quỷ thì cho dù họ được giàu sang phú quý trong đời này, nhưng lương tâm của họ sẽ không bao giờ có bình yên và vui vẻ, bởi vì niềm bình yên chân chính chỉ có đến từ Chúa Giê-su thôi! Hơn nữa trong tương lai, khi Chúa Giê-su phán xét cả thế gian này, những người đã đi theo ma quỷ sẽ bị trừng phạt trong lửa hừng của địa ngục cùng một lượt với ma quỷ.

Nói tóm lại, nếu chúng ta không có sự dìu dắt của Chúa Giê-su, thì cuộc sống của ta rất khốn khổ bơ vơ, chúng ta tựa như con chiên không có người chăn chiên vậy; ta sẽ bị ma quỷ bắt nạt hành hạ, rồi sau cùng ta đi vào con đường tội lỗi của ma quỷ. Đó là điểm đầu tiên Chúa Giê-su muốn dạy dỗ chúng ta qua danh hiệu “con chiên”.

Chúng Ta Phải Đi Theo Chúa Giê-su Cũng Như Con Chiên Đi Theo Người Chăn Chiên

Điểm thứ hai mà Chúa Giê-su muốn dạy dỗ chúng ta qua danh hiệu “con chiên” là ta cần phải đi theo Chúa cũng như con chiên đi theo người chăn chiên vậy.

Giăng 10:3 – 5. ³ Người canh cửa mở cửa cho người chăn, và bầy chiên nghe tiếng người. Người chăn gọi danh từng con chiên mình và dẫn ra ngoài. ⁴ Khi người chăn đã đem bầy chiên ra hết, người đi trước, chiên theo sau, vì chiên quen tiếng người. ⁵ Nhưng bầy chiên không theo người lạ, chiên chạy trốn, vì chiên không quen tiếng người lạ.

Chúa Giê-su dạy rằng bầy chiên đi theo người chăn, vì chiên quen tiếng người; nhưng bầy chiên không theo người lạ, khi người lạ kêu gọi thì chiên chạy trốn, vì chiên không quen tiếng người lạ.

Ta thấy bầy chiên tuy yếu ớt và chậm chạp, nhưng chiên có hai đức tính rất quan trọng. Một là chiên quen biết tiếng của người chăn chiên; hai là khi chiên nghe tiếng của người chăn thì

Con Chiên

chúng đi theo. Chúng ta được gọi là “con chiên” thì chúng ta phải học hỏi theo bày chiên hai đức tính quan trọng này.

Chúa Giê-su Kêu Gọi Chúng Ta Từng Người Một

Người chăn chiên gọi danh từng con chiên, mà Chúa Giê-su cũng kêu gọi chúng ta từng người một. Chúa kêu gọi chúng ta bằng cách nào?

Chúa có thể nói chuyện với ta qua những lời trong Kinh Thánh, hoặc là qua bài giảng luận Kinh Thánh, hoặc là qua lời chia sẻ của các anh chị em Tín-Đồ, hoặc là qua những việc xảy ra hàng ngày v.v. Chúa cũng có thể nói chuyện trực tiếp với ta bằng một tiếng nói rất rõ ràng, ta có thể thật sự nghe được tiếng của Chúa, hoặc là Chúa có thể nói chuyện với tâm linh của ta.

Chính tôi đã kinh lịch nhiều lần Chúa nói chuyện với tôi. Nhiều năm về trước, chồng tôi và tôi đang phụng sự Chúa tại một hội thánh. Chúng tôi muốn tìm cách cải thiện một lớp học tập Kinh Thánh. Lúc đó chúng tôi ngẫm nghĩ rằng có nên dời lớp học tập Kinh Thánh đến nhà của một đôi vợ chồng A và B, chúng tôi cầu nguyện xin Chúa Trời chỉ dẫn cho biết ý chỉ của Ngài.

Một hôm khi tôi đang đi bộ đến một buổi họp mặt cùng các chị em, tôi đang suy nghĩ về đề tài thảo luận của buổi họp đó, thì bất thành linh có một câu nói đến vào trong tâm linh tôi, một câu rất ngắn gọn, nhưng rất rõ ràng: “Hãy dời lớp học tập Kinh Thánh sang nhà của đôi vợ chồng A và B.” Tôi rất kinh ngạc, nhưng tôi vẫn ngần ngại, tôi không biết câu nói đó có phải thật sự là chỉ thị của Chúa Giê-su hoặc chỉ là ảo tưởng của tôi thôi.

Tôi tiếp tục đi đến chỗ họp mặt của các chị em. Rồi buổi họp bắt đầu, chúng tôi đang quay quần nhau nói chuyện và chia sẻ, thì bất thành linh có một chị nói với tôi rằng: “Tại sao mục sư và chị (tức là chồng tôi và tôi) không dời lớp học tập Kinh Thánh đến nhà của đôi vợ chồng A và B?” Lần này tôi mới thật là kinh ngạc, câu nói của chị này thì giống y hệt như câu nói tôi vừa mới tiếp nhận được khi tôi đi trên đường. Tôi biết ngay rằng câu nói đó quả thật là chỉ thị của Chúa Giê-su. Tại vì trước đó tôi vẫn còn ngần ngại, cho nên Chúa lặp lại câu đó một lần nữa, lúc đó tôi không dám ngần ngại nữa.

Các bạn có thể đọc những kinh lịch khác của tôi trong “**Bài Làm Chứng Của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền (1) – (5)**”.

Chúng Ta Phải Làm Gì Mới Có Thể Quen Biết Tiếng Của Chúa Giê-su?

Giăng 10:27

Chúa Giê-su kêu gọi ta đi theo con đường của Chúa Trời. Nhưng coi chừng, ma quỷ có thể giả bộ tiếng của Chúa Giê-su nói chuyện với ta, và nó sẽ lừa gạt ta đi theo con đường tội lỗi dẫn đến diệt vong.

Con cần phân biệt được tiếng của người chăn và tiếng của người lạ, tại vì họ quen biết tiếng của người chăn. Nếu chúng ta muốn phân biệt được tiếng của Chúa Giê-su và tiếng của ma quỷ thì chúng ta phải quen biết tiếng của Chúa.

Chúng ta phải làm gì mới có thể quen biết tiếng của Chúa Giê-su?

Chúng ta phải cố gắng học tập và thực hành lời của Chúa trong Kinh Thánh, thì ta sẽ quen biết lời của Chúa. Khi ma quỷ nói điều gì trái ngược với lời dạy của Chúa trong Kinh Thánh, thì ta biết ngay ấy không phải là tiếng nói của Chúa.

Thí dụ: Ngày nay có nhiều người truyền giảng rằng ta chỉ cần tin nhận Chúa Giê-su là Con của Chúa Trời và là Cứu Chúa của ta, thì ta sẽ được hưởng ơn cứu chuộc, và chúng ta không cần phải vâng giữ lời dạy của Chúa; hơn nữa ta chỉ cần tin nhận Chúa Giê-su một lần thôi, thì ơn cứu chuộc của ta là vững chắc rồi, sau này cho dù ta có phạm tội lỗi hay là ta chối bỏ Chúa Giê-su mà ta không ăn năn hối cải, ta vẫn được hưởng sự sống đời đời. Xin các bạn ngẫm nghĩ coi, những lời này có phải là lời kêu gọi của Chúa Giê-su không?

Nếu chúng ta quen biết lời dạy của Chúa Giê-su trong Kinh Thánh, thì ta biết ngay rằng những lời này là hoàn toàn trái ngược với lời dạy của Chúa, ấy không phải là lời kêu gọi của người chăn, ấy là lời giả bộ của ma quỷ, nó muốn lừa gạt người ta đi theo con đường tội lỗi diệt vong.

Ma-thi-ơ 28:19 – 20. ¹⁹ Vậy hãy đi làm cho muôn dân trở thành môn đồ ta, hãy nhân Danh Đức Cha, Đức Con, và Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, ²⁰ và dạy họ giữ hết tất cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. Và này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.

Trong đoạn Kinh Thánh này, Chúa Giê-su dặn bảo các môn đồ phải giảng dạy cho muôn dân giữ hết tất cả mọi điều Chúa đã truyền cho họ.

Con Chiên

Ma-thi-ơ 10:22. ²² Các người sẽ bị mọi người ghen ghét vì danh ta, nhưng ai kiên trì cho đến cuối cùng sẽ được cứu chuộc.

Chúa Giê-su dạy rằng khi chúng ta chịu khổ vì danh của Chúa Giê-su, ta phải giữ vững niềm tin cho đến cuối cùng thì sẽ được cứu chuộc.

Ma-thi-ơ 10:32 – 33. ³² Bởi vậy, ai tuyên xưng ta trước mặt người đời, thì ta cũng sẽ tuyên xưng người trước mặt Cha ta ở trên trời; ³³ còn ai chối bỏ ta trước mặt người đời, thì ta cũng sẽ chối bỏ người trước mặt Cha ta ở trên trời.

Trong đoạn Kinh Thánh này, Chúa Giê-su giảng dạy một cách rõ ràng minh bạch rằng nếu chúng ta chối bỏ Chúa thì Chúa cũng sẽ chối bỏ ta. Nếu Chúa chối bỏ ta thì ta hẳn bị mất đi ơn cứu chuộc.

Qua những đoạn Kinh Thánh trên ta thấy rằng Chúa Giê-su luôn luôn dặn bảo ta phải vâng giữ hết thầy lời dạy của Chúa, ta phải giữ trung tín với Chúa cho đến cùng rồi ta sẽ được cứu chuộc, và Chúa Giê-su cũng cảnh cáo ta rằng nếu ta chối bỏ Chúa thì Chúa cũng sẽ chối bỏ ta.

Nói tóm lại nếu ta muốn quen biết tiếng của Chúa Giê-su, thì ta phải học tập và thực hành lời dạy của Chúa trong Kinh Thánh, rồi ta sẽ phân biệt được tiếng của Chúa và tiếng của ma quỷ.

Ta Chẳng Bị Hư Mất Bao Giờ Khi Ta Đi Theo Chúa Giê-su

Ta thấy rằng đi theo con đường của Chúa thì không phải dễ dàng, còn đi theo con đường của ma quỷ thì dễ dàng lắm. Trong thí dụ tôi vừa kể ở trên, có nhiều người truyền giảng rằng ta chỉ cần tin nhận Chúa Giê-su một lần thôi, ta không cần vâng giữ lời dạy của Chúa, cho dù ta phạm tội lỗi hoặc chối bỏ Chúa mà không ăn năn hối cải, ta vẫn được sự sống đời đời. Những lời này thì chắc là dễ chịu và dễ theo chứ, phải không? Hỡi các bạn ơi, hãy coi chừng, ấy là lời dối trá của ma quỷ!

Ta phải vững lòng bền chí đi theo con đường của Chúa cho dù đường lối của Chúa là khó khăn. Bầy chiên chỉ đi theo người chăn chiên, họ không có đi theo người lạ, mà họ còn trốn xa người lạ nữa, và chúng ta cũng phải trốn xa những lời nói của ma quỷ.

Giăng 10:27

Giăng 10:27 – 30. ²⁷ Chiên ta nghe tiếng ta, ta nhận biết chúng, và chúng theo ta. ²⁸ Ta ban cho chúng sự sống đời đời; chúng chẳng hư mất bao giờ, và chẳng ai cướp đoạt chúng khỏi tay ta. ²⁹ Cha ta đã ban bày chiên cho ta, Ngài là Đấng lớn hơn hết, chẳng ai cướp đoạt nổi bày chiên khỏi tay Cha. ³⁰ Ta với Cha là một.

Xin các bạn để ý, bày chiên sẽ không bao giờ bị hư mất, và chẳng ai có thể cướp đoạt chúng khỏi tay của Chúa Giê-su (căn cứ theo **câu 28**), nhưng với điều kiện là chúng phải đi theo Chúa (căn cứ theo **câu 27**). Khi chúng ta đi theo Chúa Giê-su, cho dù đường lối là khó khăn, nhưng Chúa là người chặn đi trước dẫn đường cho ta và giúp đỡ yên ủi ta, không có thú dữ nào có thể làm hại ta được, tại vì Đức Cha đã ban chúng ta cho Chúa, Cha là Đấng lớn hơn hết, chẳng ai có thể cướp đoạt chúng ta khỏi tay Cha; và Chúa Giê-su và Cha là một. Nhưng ngược lại nếu chúng ta không đi theo đường lối của Chúa Giê-su thì ta sẽ bị thú dữ tấn công và hư mất.